

maa lykkes at faa denne humane Bestemmelse ophøjet til Lov. Thi jeg vil dog bede erindret, at det er ikke alene Handelsmedhjælperne, som fremsætter Ønske om at faa optaget denne Bestemmelse, men dette Krav støttes meget stærkt af de lægevidenskabelige Autoriteter her i Landet. Disse Autoriteter har gjort gældende, at den megen staaende Stilling foraarsager mange fysiske Lidelser, særlig for det kvindelige Personale, og naar nu Forholdet er saaledes, og man ikke, saaledes som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds ønsker, kan faa gennemført denne Reform ad Frivillighedens Vej, saa forekommer det mig, at de humane Hensyn meget stærkt taler for, at vi søger at faa gennemført den her i dette Lovforslag. Jeg vil derfor meget haabe, at denne Bestemmelse nu under Lovforslagets Behandling maa møde noget større Velvillie her i dette høje Ting, end der blev vist den sidst.

Der er fra forskellig Side blevet udtalt nogen Tvivl om, hvorvidt man ved denne Lov kan indføre Bestemmelser, som er til Beskyttelse for det tjenende Personale. Jeg kan ikke se, at der er noget til Hinder for, at man indfører saadanne Bestemmelser i denne Lov. Vi maa vel erindre, at denne Lov fremkom paa Foranledning af Principalerne; det var Principalerne, som henvendte sig til Lovgivningsmagten med Anmodning om, at den skulde søge at ordne deres Forhold, saaledes at de kunde faa en kortere Arbejdstid end den, de hidtil havde haft, og Lovforslaget føjede Principalerne i dette Ønske. Men saa forekommer det mig, at naar Lovgivningsmagten har lyttet til Principalerne Krav, kan den ikke nægte det tjenende Personale Opfyldelsen af de Krav, det stiller. Det forekommer mig, at dette ikke vilde være rigtigt. Der blev af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) udtalt, at man hellere skulde søge at ordne dette Forhold gennem Samarbejde mellem det tjenende Personale og Principalerne. Ja, det kunde være meget rigtigt og meget smukt, hvis det kunde lade sig gøre. Det ærede Medlem mente, at al den megen Lovbeskyttelse ikke var af det gode. Men jeg skal dog sige til det ærede Medlem, at det er ikke noget nyt Princip. Jeg skal henvise til Fabrikloven, som omfatter mange Forhold, der ogsaa meget godt kunde ordnes Arbejdere og Arbejdsgivere imellem, men som det dog har vist sig umuligt at faa ordnet ad Frivillighedens Vej, og derfor er Lovgivningsmagten traadt til. Vi staar her overfor Handelsmedhjæl-

perne akkurat i samme Stilling. Det har vist sig, at de ikke ad Frivillighedens Vej kan naa til Opfyldelse af de Krav, som en almindelig human Betragtning burde tilsikre dem Opfyldelsen af, og derfor finder jeg det ganske rimeligt og naturligt, at man gør et Forsøg paa at faa disse Krav gennemført ved Lovregler.

Samtidig kunde jeg ønske at berøre et Forhold, som jeg tror falder ind under Bestemmelserne i § 2, 2det Stykke. Jeg har modtaget en Henvendelse fra en Del Medborgere, der har som Bierhverv at sælge Programmer til Teatrene. Disse Medborgere besværer sig over, at Forholdene i de senere Aar har udviklet sig saaledes, at de ikke kan drive denne Virksomhed uden at komme i Strid med Lukkelovens Bestemmelser. Sagen er, at der er foregaaet en Forskydning af Tiden, paa hvilken Teatrene begynder deres Forestillinger, idet dette Tidspunkt nu er skubbet ud fra Kl. 8 til Kl. 8 $\frac{1}{4}$, og Lukkeloven forbyder, at den her omhandlede Virksomhed drives efter Kl. 8. Nu er Forholdet jo det, at Teatergængerne kommer først i sidste Øjeblik, og naar Programsælgerne skal indstille deres Virksomhed Kl. 8, gaar de tabt af en væsentlig Del af deres Forretning. De anmoder derfor om at faa den Virksomhed, de driver, ind under 2det Stykke i § 2, saaledes at de kan faa Lov at drive deres Virksomhed i alt Fald indtil 5 Minutter efter Forestillingens Begyndelse. Jeg kan ikke se, at Opfyldelsen af dette Ønske kan fortrædige nogen paa noget Omraade eller komme nogen til Skade, og skønt Spørgsmaalet rent samfundsmæssigt ikke er ret stort, har det dog stor Betydning for de paagældende Personer. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister og til Udvalget at modtage Andragendet med Velvillie og om muligt at imødekomme det.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mine Partifællers og egne Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Vejstrup: Dette Lovforslag har overordentlig stor Interesse for Byernes Befolkning og mindre for os Landboere, men selvfølgelig rækker de Forhold, her omhandles, alligevel forholdsvis vidt ud. Jeg ser Grundlaget for en Lovgivning af denne Art først og fremmest i den sociale Forsorg, i Lighed med hvad der udførligt er paapeget af et æret Medlem af det andet Ting, det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), i et Foredrag, han i Fjor